

Но блепиръ не може да си прѣдстави лесно новото врѣме, когато нѣма да има частенъ имотъ. Той пита по-нататкъ умната си половина: „Ако нѣкой има да плаща глоба, отъ кждѣ ще я вземе? Не ще бжде справедливо да се плати отъ общия имотъ“. Праксагора го поучава, че подобно нѣщо не може да се случи, тъй като въ новото общество нѣма вече процеси, нѣма заеми и дългове. Но Блепиръ не се подава още; той пита: „Ами ако нѣкой, който се връща пиянъ отъ угощение, ме набие и трѣбва да ми отплати за това, отъ гдѣ ще вземе?“ Параксагора не може да отрече, че подобни човѣшки работи нѣма да се случватъ въ новата държава; но тя има прости срѣдства да наказва тия прѣстѣпници. „За това той ще отплати съ дневната си храна: като му я намалимъ чувствително, ще му мине желанието да бие“. Даже и тия, които не изпълняватъ дълга си къмъ отечеството, напр. се покажатъ страхливи въ битката, ще бждатъ изгонвани съ подигравка отъ общата трапеза; а за храбритѣ ще се пѣятъ похвални пѣсни.

Поетътъ е искалъ да осмѣши комунизма, да покаже неговата абсурдностъ; това той постига напълно; неговата блѣскава сатира на комунистичнитѣ блѣнове не е достигната отъ никого.

— «Главата за сдружаванията да се извади отъ търговския законъ и да се състави специаленъ законъ за сдружаванията изобщо, гдѣто да бждатъ прокарани насърчителни наредби, изходящи отъ началата на кооперацията и взаимността»

(Изъ конгр. искания на Дем. Парт.).